

[Gillstrup]

Og det tør jo nok siges, der er sket en forandring. Alle de forskellige faggrupper, der dukker op, arbejder under helt andre forudsætninger end dem, som den gældende arbejdsmarkedsretlige lovgivning er skrevet på basis af. Den opererer jo nærmest ud fra, at det drejer sig om nogle fabriksherrer i England i 1840'erne, som har 400-500 arbejdere, der nogenlunde er sådan en genesisk bestemt ydelse. Det er jo blevet til fuldstændig forskellige og meget stærkt industrialiserede arbejdsforhold, der frembyder vidt forskellige problemer.

Der er åbenbart også andre, nemlig regeringen og Socialdemokratiet, som udvalgsarbejdet har gjort indtryk på. Man kan lidt firkantet sige, at det, som regeringen og Socialdemokratiet nu er gået ind i, er faktisk at sige, at meget af det, der var i de oprindelige forslag, har man mere eller mindre kasseret, og så har man forsøgt nu at arbejde med andre modeller. Men ak, hvor forskelligt! Når man sammenligner de foregående 6 uger med den forløbne uge i kvaliteten, så er parlamentet bestemt ikke værd at rose sammenlignet med de udenparlamentariske henvendelser, vi har fået.

Det startede med, at der kl. 5.30 fredag morgen udarbejdedes en såkaldt aftale, som jeg vil vove at påstå først og fremmest har eksistensberettigelse som studiemateriale for en overlæge i børnepsykiatri. Den er altså aldeles afsindig. Det blev Arbejdsministeriets lod at omsætte dette til lovparagraffer. Disse lovparagraffer fik vi så sent i mandags. Det var for viderekommende jurister at finde ud af, hvad der i grunden stod i de paragraffer. Det fandt vi så ud af, og det var jo glimrende, men ulykkeligvis fandt LO jo også ud af det. Derfor ringede de i tirsdags nogle gange til specielt den socialdemokratiske gruppe.

Via forskellige natmanøvrer har vi nu i dag – til en vis grad tidligt på dagen, nemlig ved 2-tiden i nat – fået nogle nye ændringsforslag. Det karakteristiske ved de nye ændringsforslag er i og for sig, at de ophæver de ændringsforslag, vi fik i mandags. Denne march frem og tilbage har været særdeles interessant. Og så har vi fået løfte om, at nu skal vi have et tredje sæt ændringsforslag, der skal lave det til noget helt nyt.

I mellemtiden sker der det med disse totalfornyelser, at det begynder at sive ud til den danske befolkning, som jo er noget anderledes indrettet, end man måske tror fra forligsparter-

nes side, og vi har foreløbig fået to breve i dag vedrørende disse fuldstændige nydannelser, der er kommet ind i forslaget. Det ene er fra fiskerne i Skagen.

Fiskerne i Skagen fortæller om det, som på nudansk kancellisprog hedder »timeoverførelsesreglen«. Det er et meget centralt begreb, vi nu kommer ind på. Jeg citerer fra det brev, som de har sendt til os i dag:

»Inden for fiskeriet er forholdene således, at en partsfisker bliver pålagt minimum 7,8 timer per havdag, uanset om der har været indtægter eller ej ved fiskeriet. Man kan således forestille sig, at en fisketur har været på 7 dage, hvor de 2 dage går med sejlads til fiskepladsen og 2 dage hjem igen, således at der reelt alene har været fisket i 3 dage. Selv om den reelle arbejdstid som sagt alene har været 3 dage, anses hver dag, en fisker er på havet, som arbejde og vil derfor få indflydelse på, hvorvidt der skal overføres timer til efterfølgende uge, hvor medlemmet muligvis er ledigt på grund af kvotens opfiskning, i situation med storm, maskinskade m.v.«

I kraft af de overførelsesregler, der er, så taber man altså alle de mange timer, man har fået, fordi man har døjet søsygens kvaler, når man har sejlet som en anden Kent Kirk frem og tilbage til Aberdeen og kastet et hullet trawl i havet, eller hvad det var, han gjorde i sin tid.

Så skriver fiskerne videre, at man i deres arbejdsløshedskasse mener, at det vil være overordentlig vanskeligt at administrere den påtænkte regel, idet dette betyder, at hver gang en partsfisker bliver ledig, skal man indhente lønsedler samt oplysninger om havdage inden for de sidste 13 uger, forinden dagpenge kan udbetales. Da den lønmodtagende fiskers arbejdsgiver ofte ligger på havet enten i dansk eller udenlandsk farvand, er det utrolig vanskeligt at fremskaffe de ønskede oplysninger inden for en rimelig tid, hvilket igen betyder, at partsfiskeren kan gå i op til flere uger, ja, måske måneder, forinden man kan vurdere, hvorvidt dagpenge kan udbetales.

Det er kongeflaget i den nye forbrødring imellem regeringen og Socialdemokratiet. Lær dog, at det er bedre at slutte forlig med Fremskridtspartiet, for man kan da forstå, hvad det går ud på, når der sluttes forlig til den side.

Vi fik en henvendelse til. Det var fra et andet arbejdsområde. Det var de underordnede syge-